

zat, že by navázala nějaké bližší kontakty, nebo dokonce spolupráci za účelem předávání informací. Jaroslav Pospíšil v knize *Hyeny* uvádí, že její úlohu v roli konfidentky prý během poválečného vyšetřování odhalil partyzánskému veliteli Josefu Vávrou-Staříkovi někdejší vedoucí referátu IV 1a zlínského gestapa vrchní kriminální tajemník Karl Raschka.²⁶ Tuto informaci pak ve své práci opakuje také Jaroslav Vejvoda.²⁷ Vyšetřovací spis Karla Raschky, uložený ve fondu C 143 Moravského zemského archivu v Brně, však žádný výslech vedený Vávrou-Staříkem neobsahuje.²⁸ Ve spisu se nachází nejpodrobnější protokol Raschkovy výpovědi před vyšetřující komisí Okresního národního výboru ve Zlíně z 25. února 1946 a jeho pokračování ze 14. března téhož roku, kde o Františákové nenalezneme žádnou zmínku.²⁹ Totéž platí také v případě gestapákovy vlastnoručně psané obhajoby, kterou si připravoval pro přelíčení před Mimořádným lidovým soudem v Uherském Hradišti.³⁰ Mezi svými agenty nejmenoval Františákovou v průběhu poválečných výslechů ani kriminální rada brněnského gestapa Otto Koslowski, který jinak vyšetřovatelům sdělil informace o řadě spolupracovníků.³¹ Na základě všech výše uvedených skutečností lze dojít k závěru, že Olga Františáková agentkou gestapa nikdy nebyla.

Ze Slovenska na Moravu

V řadách oddílu Jana Žižky se Houfek setkal s dalšími partyzány a společně přešli ze slovenského území na Moravu. Situace zde ovšem tehdy byla pro ně velmi nepříznivá. Nacistické protipartyzánské jednotky soustavně pátraly v oblasti Beskyd a Vsetínských vrchů a koncem září i během října 1944 se odehrála řada střetnutí, v nichž partyzáni utrpěli vážné ztráty. Druhého listopadu pak byl přepaden štáb partyzánského oddílu Jana Žižky v prostoru hory Čertův mlýn a přitom byl vážně zraněn velitel oddílu Ján Ušiak, který se posléze v obklíčení nacisty v obci Čeladná sám zastřelil. Zranění utrpěl i politický komisař Murzin, jemuž se však podařilo za pomoci místních obyvatel zachránit a poté se stal novým velitelem partyzánského oddílu. Nacistické úderý poté pokračovaly a vyvrcholily ve dnech 16. až 21. lis-

26 Viz POSPÍŠIL, J.: *Hyeny*. Vizovice, Lípa 2002, s. 417 (5. vydání).

27 VEJVODA, J.: *Pomsta pozdních partyzánů...*, s. 45 n. (viz pozn. 9).

28 MZA, f. Mimořádný lidový soud v Uherském Hradišti (C 143), k. 61, inv. č. 589, spis Ls 413/46 Karl Raschka.

29 *Tamtéž*, folio 207–215.

30 *Tamtéž*, folio 349–352. Karl Raschka byl odsouzen k trestu smrti Mimořádným lidovým soudem v Uherském Hradišti během jeho zasedání ve Zlíně 13.9.1946 a téhož dne popraven.

31 *Tamtéž*, f. C 141, k. 281, inv. č. 3240, spis Lsp 417/47 Otto Koslowski, folio 13–133, protokol sepsaný 1.4.1947 na Oblastní úřadovně StB v Brně s Otto Koslowským. Koslowski byl Mimořádným lidovým soudem v Brně odsouzen k smrti a popraven 3.5.1947.